

Jan Šolc: Tendence komunistů jsou nebezpečné

Liberec - Vystoupit z NATO, rozpustit EU. S těmito siláckými řečmi přišli komunisté jen několik týdnů před krajskými volbami. Volbami, které pro soupeřící strany představují jakýsi lakmusový papírek před volbami do Parlamentu. Co je k tomu vedlo? Populismus, s nímž se chystají oslovit nerozhodnutou část veřejnosti, která inklinuje k odstoupení z těchto struktur, aniž by si uvědomila reálný dopad na naši bezpečnost či ekonomiku, nebo je ve hře mnohem víc?

28. 9. 2016

Jan Šolc.

Foto: Deník / Petr Šimr

Nezapomněli jsme na důvody, které nás ke vstupu do NATO vedly? Otázky pro někdejšího předsedu branného podvýboru Federálního shromáždění a bývalého poradce prezidenta Václava Havla, Jana Šolce.

Co k tomu podle vás KSČM vede? Jde o populismus, nebo je ve hře něco víc?

Komunisté si nás jen testují a snaží se nám to vystoupení z obranné aliance NATO vštípit do vědomí s nadějí, že když ne tentokrát, tak příště. Sami dobře vědí, že neuspějí, vláda to nedoporučí, ve Sněmovně se nenajde 120 poslanců a v Senátu 49 senátorů, kteří by takový návrh schválili. Komunisté nás chtějí vymanit z nejlépe organizované a nejsilnější obranné aliance na světě, do níž by tolik států rádo vstoupilo.

Pokud by to bylo reálné, jaký by to mělo dopad? Hrozil by nám druhý „osmašedesátý“?

Navrhovatelé po tom sice touží, ale Rusové nepřijedou na tanku, ani u nás nezískají rozhodující politický vliv. Poměry se výrazně změnily. Tentokrát nejsme sami.

V čem je tedy reálné nebezpečí? Směr proruské politiky nastavil jak Václav Klaus, tak velmi výrazně i Miloš Zeman, kterého přátelsky znáte dlouhá léta. Co ho k tomu podle vás vede?

Osobní velikášství, vědomí, že na Západě není žádán, a tak to zkouší na Východě. A pak ještě kdo ví co, co mě jen napadá... Například společná minulost v Prognostickém ústavu...

KSČM nestřílí do větru. Ví, že v části společnosti může zasít na úrodnou půdu. Proč se podle vás Češi tak vymezují jak vůči EU, tak vůči NATO?

A docela jinak než např. Poláci či Maďaři?, dodal bych. Stále ještě nic nehrozí, i když ruská vlivová agentura a silná propaganda trollů využívá každé příležitosti. Chová se tak nejen u nás, ale v celé Evropě. Navíc vykazujeme v národním charakteru výrazný rys majetkového rovnostářství a dvacet let po skončení II. světové války měla ČSR nejpočetnější komunistickou stranu v celé střední Evropě. Únor 1948 byl připraven už postupem Rudé armády naším územím a proběhl pak hladce. Pokud se občas začnete do reakcí odpůrců na sociálních sítích, vidíte sama, jaká je to bezúroveň, kdo a jakým výrazivem náš odchod z NATO podporuje.

Jaké by vystoupení z NATO mělo dopad? Z pohledu EU to jasně ukázaly výsledky Brexitu, kdy jsou Britové z výsledků plebiscitu rozčarováni.

Ten dopad by byl citelný a rychle rozpoznatelný. Po normalizační zkušenosti nejstarší generace i výrazným odchodem mladých, masivním vystěhovalectvím odborníků a svobodomyšlných lidí, omezením svobody projevu.

Jaký vliv na posilování proruských tendencí může mít výsledek amerických prezidentských voleb?

Asi deset posledních dní se v americké kampani hraje „Putinova karta“, vynesena s neskrývanými sympatiemi Trumpem. Její dopad ale nemusí být pro něj příznivý. Američané už nejsou naivní, ještě před dvaceti lety se Sovětům obávalo 5 procent občanů, dnes Rusů už 50 procent! Trump je velkohubý a není v Putinově pozici, který má téměř neomezenou moc a navíc si prodloužil funkční období na šest let. Američané mají už tradičně prezidentskou kampaň za karneval, ale k urnám přistupují jinak.

Mluvil jste o dalším skrytém nebezpečí z ruské strany, v čem spočívá?

Rusové si svými efektivními zpravodajskými metodami testují zájmový prostor Evropy. Nedávno prodal Britům ruský defektor z FSB informaci o pořadí nejsnadnějšího proniknutí do jednotlivých států. Česká republika je mezi třemi „nejdostupnějšími“. Rusové rozumějí jenom síle. A jejich ideologie je jednoduchá a funkční: Rusko je největší, je vždy vítězná a trvale stojí za svými vůdci.

Pokud KSČM přece jen osloví část voličů, co by to mohlo znamenat na krajské úrovni, v krajských volbách? A na druhou stranu, když odmyslíme ideologii, komunisté se v místních, ať už městských, tak i krajských zastupitelstvech, často chovají velmi konstruktivně...

To je pravda. Také je dobré připomenout, že v mnohých ohledech nemají problémy se zákonem narozdíl od některých „rádobydemokratů“. Jsou disciplinovaní a vnímají své šance v souvislosti s časem. Poslední roky však shledávám v KSČM „bolševizační tendenci“, např. zvolením paní Semelové šéfkou pražských komunistů a pana Skály za místopředsedu ÚV pro ideologické otázky. Především se ale ta strana podaným návrhem na vystoupení naší země z NATO tak výrazně až neurvale dotkla našeho primárního zájmu o bezpečnost a svobodu, že otevřeně navrhuji a připomínám nevolit je, nevolit komunisty tentokrát, ani jindy!

To zní jako doporučení Martina Jirouse či Svatopluka Karáska, čili vrcholných představitelů českého disentu: Řekni ďáblu ne! Což mi připomnělo, že už příští týden si připomeneme nedožité osmdesátiny Václava Havla. V čem bychom si v kontextu daného tématu měli připomenout jeho poselství?

Doporučil ruským demokratům, aby vedle Medveděvy vlády vyhlásili vládu vlastní, stínovou. Byl bytostným demokratem a ve všech případech vždycky pokládal zájem společnosti nad svůj vlastní. Po celém světě bude vzpomenut dalším setkáváním lidí, konferencemi, pojmenováváním náměstí, knihoven, kulturních zařízení, odhalením pomníků apod. Jak uvedly Lidové noviny, že odchodem nobelisty Elieho Wiesela po Václavu Havlovi „majáky zhasly, mlha kolem“. Porozumí tomu ještě někdo?

PhDr. Jan Šolc (78)

Občanský aktivista, bývalý vysokoškolský učitel a politik, po sametové revoluci poslanec Sněmovny národů Federálního shromáždění za Občanské fórum, v 90. letech blízký spolupracovník prezidenta Václava Havla, spoluzakladatel Etického fóra. Z důvodu výrazné negativního postoje jeho otce vůči KSČ nemohl na vysokou školu. Během šedesátých let dálkově vystudoval obor čeština a pedagogika na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Kurz Alexandra Dubčeka, socialismus s lidskou tvářící, ho vedl k podpoře tohoto politika a vstupu do KSČ. V dubnu 1969 poté, co se Dubček vrátil z Moskvy jako zlomený člověk, stranickou legitimaci vrátil. Následoval třídní trest, prohlášení za antisovětský a antisocialistický živel, nedobrovolný odchod ze školství a dvacetiletá kariéra betonáře a montéra. Zdroj: Wikipedie

Autor: Jana Švecová

Zdroj tohoto článku:

http://www.denik.cz/z_domova/jan-solc-tendence-komunistu-jsou-nebezpecne-20160928.html